

Tội Bạo lực “Ngồi Di Tội Buồn”

Tác Giả: Khanh Vũ

Thứ Hai, 13 Tháng 4 Năm 2009 01:37

Tác giả là một cựu sĩ quan VNCH, cựu tù nhân chính trị, đồng nghiệp tôi ở Mỹ theo di dân H.O. từ 1992. Bài viết dành cho kỷ niệm Tháng Tội năm nay là câu chuyện về tội một bạn tôi cũ...

Mười năm trước tháng tôi tôi là lính ở đơn vị của Ngồi Di Tội Buồn (NDTB) của anh sĩ Nam Lạc, nhưng tôi ca đy tình cảm của bài hát của anh tôi về tháng 1975 một miền Nam, dân chúng khắp nơi rơi vào cảnh hoang tàn, người người tìm mọi cách di tản mong được đến các bạn tôi do, không may là tôi phải chịu tù đy hay đy thố khi sau đó.

Đây cũng chính là bài hát tôi đã được nghe khi còn trong trại tù của tôi ở VN và khi sang sống ở Mỹ hiện nay tôi cũng đã nghe tôi nhiều lần mà tôi nghĩ ra hoàn cảnh nào tôi đâu đã có những cảm xúc sâu đậm, nhưng suy tôi miên man.

Tôi nhớ rất rõ bạn của NDTB đã làm tôi xúc động nhất là khi tôi đầu tiên được nghe bài hát này trong nhà tù của người Việt ở Bức vào một buổi tối giá rét cách nay gần ba mươi năm. Thật là một kỷ niệm thân thiết đáng nhớ.

Mùa đông năm 1980 chúng tôi bị giam ở trại VQ do công an quân lý, thuộc tỉnh Vĩnh Phú, Bức Việt. Trong lán tôi có anh H, một đội úy trẻ có biệt tài đàn hát giỏi, anh hát những bài tình ca mà VC gọi là "nhạc vàng" xuất sắc không thua ca sĩ chuyên nghiệp thì trước 1975.

Còn những những năm sau khi miền Nam mất, "nhạc vàng" bị cấm chớ những ngoài dân chúng mà còn tuy tôi tôi cảm nghĩ trong các trại tù của tôi. Biệt thự nên H chỉ hát khi ở trong lán và sau khi được các bạn bạn ở đó không còn tên lính canh nào đi xung quanh lán hay lính vệ ng gôn đầu đó có thể nghe được. Anh H có trí nhớ rất tốt, anh đàn hát được khá nhiều bạn của tôi tôi ngay trước, nhưng bạn mà họ họ tôi quên thuộc vì anh em tôi tù nên được anh em rất mến mộ. Những bạn một hôm anh em thấy anh tôi đàn và hát nhỏ một bạn của tôi, họ ra mời biệt bạn của anh do một anh bạn trong lán được thân nhân tôi thăm nuôi kín đáo đưa cho một anh đem vào được và trao cho H.

Sau vài lần tiếp đó, tôi hôm đó, một tối mùa đông lạnh giá anh mời hát cho các bạn trong lán cùng thưởng thức bạn của tôi mà anh thấy tôi thích hợp vì hoàn cảnh và tâm tình của anh em tù. Những vài anh canh chớ ng của tôi không có lính tuần canh quanh lán xong, số

Tổ B n Nh c “Ng i Di T n Bu n”

Tác Giả: Khanh Vũ

Thứ Hai, 13 Tháng 4 Năm 2009 01:37

anh em còn i ng i sát bên nhau v a đ đ i nh v a đ nghe cho rõ, t t c quây qu n quanh anh H. Sau khi t t c anh em đã im i ng h n, anh m i b t đ u ôm cây ghi-ta thùng sát vào ng i d o đàn và ch m rãi c t ti ng hát; ti ng đàn b p bùng hòa quy n vào gi ng ca th t tr m m, tha thi t, nh nh ng v a đ cho anh em vây quanh th ng th c h t đ c t ng i hát câu ca:

Chi u nay có m t ng i di t n bu n

Nhìn xa xăm v quê h ng r t xa

Ch t nghe tên Vi t Nam ôi thi t tha

Và dâng dâng l v ng m t nh t nhòa

B n i đó là ng i di t n bu n

Ngày ra đi l ng căm trong đ n đau

Và đêm khuya v trong đôi m t sâu

Đ i nh chôn vào con ph u s u

Cho tôi xin l i m t ngày

n i n i thành ph cũ

Tổ B n Nh c “Ng i Di T n Bu n”

Tác Giả: Khanh Vũ

Thứ Hai, 13 Tháng 4 Năm 2009 01:37

Cho tôi xin l i m t đ i

M t đ i s ng v i quê h ng

Cho tôi xin l i đ o n đ ng

Hàng cây v n dài bóng mát

Cho tôi an ph n ngàn đ i

Bên b đê v ng làng tôi

Ch u nay có m t ng i di t n bu n

G i anh em còn ai hay m t ai

Còn bao nhiêu th ng xông pha chi n khu

Và bao nhiêu n m trong ch n lao tù

đây có nh ng chi u m a r t nhi u

Tổ B n Nh c “Ng i Di T n Bu n”

Tác Giả: Khanh Vũ

Thứ Hai, 13 Tháng 4 Năm 2009 01:37

Nh u h n khi hành quân trong tháng m a

Bu n h n r ng th a v ng ti ng bom

Ngày vui i gi đầu n a không còn

Cho tôi xin i b r ng

n i tôi d ng quân ngũ

Cho tôi xin i ng n đ i

N i ng chỉ n đ u bên nhau

Xin cho tôi m t l n chào

Chào bao nhiêu ng i đã khu t

Xin cho tôi m t m ph n

Bên ngàn chỉ n h u c a tôi

(Ng i di t n bu n.

Nhục và Lòng (Nam Lộc)

Tiếng đàn lữ ca đã dọt nhọc cẳng lán vồn chìm trong im lặng. Nhiêu anh đã không nén được nỗi nghẹn ngào. Trong hoàn cảnh đầy khốn khổ cùng, thà hời không xúc động sao được khi biết được có người đã thoát được ra ngoài, nhọc vồn còn nhọc tha thiết đến quê hương, nhọc đến anh em đến người cũ, đến thân phận nhọc ngổn trong tù nhọc mình.

Nghĩ đến xuất xứ của bài nhục, đến "hành trình gay go của nó" tôi mất đến nỗi xa xôi vồn dẫm qua bao nhiêu chặng kiể soát gọt gao đến cuối cùng đến tay người nhọc, tôi cảm thấy vui vô cùng. Khi "màn văn nghệ buổi nhọc hát được biết" chầm dọt, anh em lặng lẽ nhìn nhau vồn chầm nhọc riêng của mình. Trong đêm tối mùa đông lạnh giá, leo lét ánh đèn dầu cuối lán, âm buổi nhọc khi tôi miên man nghĩ đến thành phố Sài Gòn đã mất tên, đến gia đình, bà con, buổi nhọc đang trong "tù ngoài".

Hình ảnh Sài Gòn ngày nào hiện dồn lòng trong trí tôi. Nhọc ngày đến đi đến mà VC gọi là "giới phóng" cho đến hời mất tháng sau đó, trước ngày tới của quân cán chính miền Nam trong đó có tôi lón lộn vào các trại tù cuối tối, là thời gian thành phố nhọc biến dồng vồn bao thay đổi đau thọc ng. Khép được phồn nhọc đâu cũng thọc nhọc con người vồn nét mất hời hoằng, lo lắng xuôi ngổn, bao cảnh chồ ng tai gai mất của nhọc "khiến thọc mồi trong rừng ra", và bao nhiêu tin tức đến đoán dọt buồn phi...

Nhọc đến cha mẹ già sau thời gian dài xa cách bấy giờ hời già yếu u lóm, biết chồ ng nào mồi có ngày gặp lữ; vồn và buổi con nhọc dời tối ngày thiêu vồn chồ ng, vồn cha sinh sống khó khăn đến chồ ng nào. Lón thăm nuôi đến tiên gồn đây của vồn tôi tối ngày vào tù cảm nhọc tâm trí tôi mãi. Tuy có là niềm an ủi rồn nhọc cũng đến lòng tôi bao nỗi thọc ng cảm sâu xa, nhìn người vồn năm nào nay trông héo úa xác mà não lòng. Mười lăm phút gặp gỡ trước mất cú vồn theo dõi của công an sau năm chuồn buổi, mười tháng chồ đi giới phép, mười ngày ngổn xe lỏ a ngổn t Nam ra Bắc rồn lón vồn t suồn băng rừng mồi đến được nỗi thăm nuôi, vồn chồ ng đã chồ ng nói năng được vồn nhau bao nhiêu ngoài nhọc cái nhìn nhau ái ngại, nghẹn ngào thọc ng xót. Ngoài mất ít tin tức chung chung mà tôi chồ là không đúng sự thọt lóm mất tôi khi buồn phi lòng, vồn tình hình cha mẹ con cái nhà, vồn tôi có báo mất tin vui là anh buổi Ch. xa có gửi quà thăm hời. Vì có công an người gồn canh chồ ng, vồn tôi chồ nói thọc nhọc tôi biết đó là anh Ch. đã qua được M vào nhọc ngày giáp 30-4-75. Tôi mong cho gia đình anh và cũng mong cho chính mình vì đã còn buổi cũ nhọc đến. Thà là ngoài tác giể buổi nhọc NDTB nhọc đến dọt mà tôi cảm an ủi cho có mình trong đó, tôi còn được Ch, mất buổi nhọc xa tồ phồn ng xa nhọc đến thân phận tù dọt của mình, thọt là mất chia sẻ tình cảm thân thọc ng vô

cùng hi m quý. Tôi liên t ng đ n các b n bè khác, bao nhiêu ng i đ c may m n nh Ch, bao nhiêu còn k t i, hay đang trong m t t r i tù nào đó nh tôi bây gi ...

Sau bu i t i đ c bi t đó m i khi có c h i thu n ti n anh em i yêu c u anh H hát i b n NDTB. T t nhiên c m xúc không nh i n đ u đ c nghe nh ng nh ng i đ y tình c m trong b n nh c v n là ngu n an i i n lao c n thi t trong hoàn c nh tù đ y. T trong sâu th m tâm h n, r t nhi u i n tôi th m c m n tác gi sáng tác b n nh c tuy t v i và c m n ng i ca sĩ đã đ h t tâm h n vào i ca ti ng hát giúp cho anh em đ ng tù có nh ng giây phút m lòng, m t ngu n đ ng viên tinh th n r t c n thi t mà tr c đây ch a bao gi anh em tù chúng tôi có đ c.

Th r i sau g n m i năm i u đ y kh p t Nam chí B c tôi đ c th v s ng ti p d i ch đ c ng s n thêm m y năm n a tr c khi đ n đ c M theo di n HO, s ng i cuộc đ i t do mong đ i t sau tháng t đ n 1975. Đ y là vào cu i năm 1992 t c là sau ngày m t mi n Nam 17 năm. Thân quy n, b n bè g n xa đ c tin tôi, ng i g n thì đ n chia m ng khuy n khích, k x a thì đ i n tho i hay g i th thăm h i an i, tôi h t s c c m đ ng và h nh phúc. Dù v y, nh ng hình n h và i i thân th ng trong b n nh c NDTB, đ ng nh v n vang v ng trong tôi.

T khi đ n Hoa k tôi đã bi t đ c tác gi b n nh c là ngh sĩ Nam L c, qua báo chí, TV cũng nh đài phát thanh. Ông là ng òi r t n i ti ng trong c ng đ ng ng i Vi t kh p n i, không ch trong lãnh v c ca nh c mà c trong các ho t đ ng xã h i gi p đ đ ng h ng. Tôi cũng nh nhi u đ n anh ca sĩ H, dò h i thăm các b n HO đ n M tr c thì đ c m t hai ng i cho bi t loáng thoáng là sau khi đ c th v H đã v t biên và m t tích; Tin này làm tôi bàng hoàng nh ng không làm cho tôi tin ch c là có th t b i ng i nói ra cũng ch đ c nghe i t m t ng i khác, nên tôi v n hi v ng anh còn s ng và đang đ nh c trên m t đ t n c t do nào đó mà tôi ch a may m n đ c bi t. Anh là ng i tr tu i có tài, can đ m và gi u ngh i c đ c các b n đ ng tù r t c m m n. Tôi còn nh r t rõ hình n h g y y u xanh xao trông th t xót xa c a anh khi anh v a ra kh i xà lim bi t giam sau n a tháng ch u c hình đối kh hành h ch vì t i hát nh c vàng trong lán cho anh em nghe.

Tôi đã nghe i b n nh c NDTB qua các làn sóng phát thanh, qua đĩa hát hay trên TV. và qua gi ng hát c a nhi u ca sĩ trong s tôi tâm đ c nh t là gi ng hát c a K.L khi trình bày bài hát này.

Dù v y, tôi v n th ng thích nghe chính tác gi bài nh c tr nh bày tác ph m c a mình h n. Trong nh ng lúc tr ng v ng m t mình trong phòng riêng tôi th ng vào m ng Google/Nam Loc tìm nghe i NDTB do chính tác gi trình bày v i s ph h a c a ban nh c The Blue Sea Band.

Tội Bạo Nhẫn “Ngồi Di Tội Buồn”

Tác Giả: Khanh Vũ

Thứ Hai, 13 Tháng 4 Năm 2009 01:37

Mọi lần nghe tôi, tôi đều thấy lòng mình lâng lâng, ngấm ngùi như vết quê hương mà tôi đã phôi pha rồi cùng với rứt ruột liên hồi thân thương.

Năm 1992 tôi sang Mỹ thì buồn bẽ đến nỗi tôi còn kể lại VN rất nhiều. Tuy mắt tôi đã đục c tha nhưng mắt tôi nhìn khác với đang bị đày đoạ trong các lao tù khắp t Nam chí Bắc. Tôi bản khoăn không biết những anh bạn đến tù chung tội năm xưa đến c biết những anh đã đến rồi trong tôi nhiều khi niềm êm đẹp như anh ca sĩ H, người đã hát bài NDTB cho chúng tôi nghe, anh nhạc sĩ Đ chuyên dạy c t u như c c đi n tây phương, anh s a đài N th nh tho ng r tai cho biết tin tức nước ngoài...

Tôi nhớ sau khi đục c tha tôi còn phôi pha sự ng nhiều năm d d i ch đ VC rồi mới sang đục c Mỹ, đó là thời điếm những năm cuối thập niên 1980 tôi đã ch ng kiến c nh sa sút t h i c a m t Sài Gòn mất tên, vết mắt văn hoá, đ o đ c, xã h i...

Dân chúng đi đa số nghèo nàn, khó khăn chết v t trong những hoàn c nh khác nhau vì số đục c tài kém khắp, phân biệt đ i x c a ch đ , những nỗi đau th ng nh t d d i m t tôi là hình nh những người th ng ph binh nguyên là những chiến binh VNCH ngày nào thì nay đang lê l t t m thân tàn ph bán vé số kiếm sống như c nh n qua ngày trên các l đ ng thành phố.

Rất may những năm sau này không rõ t khi nào Cali đã có t ch c chuyên gây quỹ đ y m trợ cho thành phố n c u quân nhân tàn ph kém may mắn này. Đó là Hội c u trợ th ng ph binh và cô nhi quỹ ph đục c thành lập và hoạt đ ng r t tích c c t i quỹ n Cam. Một năm gần đây l i có thêm những đ i nh c h i "Nh n anh người chiến sĩ VNCH" đục c t ch c quy mô v i s tham gia trình diễn tình nguyện n c a r t đông đ o ngh sĩ tên tuổi trong đó ngh sĩ Nam Lạc, tác giả nh c ph m NDTB, đã đóng góp công sức đục c biết trong vai trò MC then chốt. K t quỹ những buổi văn ngh này th t là to l n, t t c nh ng s ti n thu đục c đã đục c giao cho Hội trên đ m trách việc g i v VN giúp đ các anh em th ong ph binh.

Bài nh c cũng khiến tôi liên t ng đến các c ng đ ng t n n VN trên khắp th gi i đục c biết t i Hoa k , Úc, Pháp ..., những nỗi có đông đ ng bào t n n mà dù ở đâu h cũng không quên bi n c tháng t m t n c, v n luôn th hi n tinh th n ch ng c ng tích c c. Biết bao nhiêu đoàn th t ch c đã đục c thành lập đ bi u đ ng s c m nh khi c n thi t và s n sàng y m trợ các phong trào đ i kháng trong qu c n i.

Tư Bản Nhân “Ngồi Di Tản Buồn”

Tác Giả: Khanh Vũ

Thứ Hai, 13 Tháng 4 Năm 2009 01:37

Mỗi năm, tháng tôi đến nhấc nhấc ngày mất miền Nam tự do. Riêng trong tôi, tôi mất bốn nhấc tình cảm đầy ắp niềm tin tưởng quê hương và tình người, tôi nhớ lại tháng tôi 1975 đau đớn ngất trong lốc xoáy của dân tộc mà ngoài nhấc ngất hi vọng và suy tàn mạt, tôi còn nghĩ nhớ đến nhấc ngất biển đang xé ra khắp nơi vì hi vọng nhớ vào mất tưởng lại tất cả phẩm đến vì tôi quốc VN thân yêu.